

Олег Романенко Абстиненція

там тікає і такає годинник
то швидше то повільніше іде
там тікає і такає хвилиник
і ходить за годинником будь-
де

і ходять і гуляють по кімнаті
годинник із хвилиником
одні
як привиди вночі в порожній
хаті
годинник із хвилиником
сумні

В тебе сукня кольору неба
нічного
та ні місяця ні зірок
чи буває так
щоб нічого?
чи існує насправді
рок?
чи існує насправді лихо?
спитай
у свого вандала
він розкаже тобі
не існує
не існує бо вже
існувало.

сторінка
конспекту
мова
англійська
наївні помилки

і спогади

близько
ти тут
поруч мене
наївна
чудова
моя ти царівна
англійської мови

якщо до шести
числа диявола
додати одиницю
звичайнісіньку собі одиницю

то вийде сім
число боже

якби ти це знала
то зовсім іншими очима
дивилась би на усіх дияволів

І ось мене нема.
Хтось заслав моє ліжко.
За вікном трава.
На вікні -
недочитана книжка.

Я тягнув нещасливі білети,
Підтасовані безсоромно.
Я вбив вас у стані афекту,
Ви мене -
холоднокровно.

хто ти тепер?
і де мої подарунки?
і де мої фотографії?
як Помпеї, припали пилом?
а вони ж навіть не встигли
вицвісти!

хто ти тепер?
скільки разів ти зрізала
волосся?
воно валяється долі, як сіно!
і тепер ніхто не зможе
зняти з нього мої відбитки.

хто ти тепер?

назви моїм іменем
виведений тобою
вірус
нехай клянуть мене нащадки
коли будуть вірусом точені
пізнають ціну майбутнього
майбутнього недосяжного як
ти
зате не знатимуть що минуле
набагато недосяжніше

Літнє сонце сідає на пенсію.
Світлі дні просвітіли, як сон.
В гості проситься ця
абстиненція -
Пересмажену сильно гарсон
Все несе на підносі нам осінь.

Н.К.

так подобається мені на тебе
дивитись
коли ти мерзнеш
така маленька
акуратна і тремтиш
обіймаючи себе за плечі
руки на них ніби собака на
сіні

дівчина яка завжди ходить
лише повз
своїми парфумами
нагадує мені про ту що колись
проходила не повз
а наскрізь

Обоє покинемо місто ми,
обом нам буде не жаль,
та потім -
я знаю, хто їстиме
святий його асфальт.
А дні-вороги -
всі про тебе! -
примушують чомусь іти,
вмикати чотири конфорки
й палити над ними мости.
Хоч ліплені різними тістами,
хоч зшиті із різних пальт,
зате обоє ми їстимемо
рідного міста асфальт.

Ти не шукай щастя, дурепо,
не шукай казкового міста:
щастя саме знайде тебе і,
зірвавшись із цепу,
схоче загризти.

Мій кіт за тобою скучив,
У мене нові книжки,
У мене нові шпалери,
Мій кіт за тобою скучив.

У мене нові шпалери,
У мене нове життя,
І тільки одна проблема:
Мій кіт за тобою скучив